

[Christophersen]

hovedet har en jordisk chance for at vurdere, så også ud fra den betragtning må man sige, at det er helt useriøst. Jeg har en fornemmelse af, at fremskridtspartiet selv er klar over det, og det er da en lykkelig udvikling, hvis den erkendelse efterhånden breder sig. Så kan vi andre vel nok endnu et stykke tid tage denne helt ritualmæssige fremlæggelse af ændringsforslagene med; når vi samtidig slipper med 5 afstemninger, er det alt sammen til at bære, men det er ikke til at tage alvorligt.

Palle Simonsen (KF):

Der er på mange måder noget paradoksalt ved behandlingen af ændringsforslagene til finanslovsforslaget i dag. Skønt finansudvalget nu har gennemført en intensiv mødevirk-somhed i 3½ måned for at behandle forslaget til finanslov og ændringsforslagene, er vi alligevel i den situation, at ⅓ af de ændringsfor-slag, vi skal tage stilling til i dag, er stillet uden for betænkningen og kommet i sidste øjeblik.

Man kan også konstatere her ved behandlingen af ændringsforslagene, at der i øvrigt ikke er sket megen bevægelse siden førstebe-handlingen af finanslovsforslaget. Regeringen har ikke kunnet tiltræde nogen som helst af de ændringsforslag, der er stillet fra andre partier, og man kan vel også sige på nuvæ-rende tidspunkt, at det ser ikke ud til, at re-geringen kommer i vanskeligheder i forhold til de ændringsforslag, der er stillet af parti-erne.

Jeg skal først om vore egne ændringsfor-slag sige, at allerede under første behandling gav vi udtryk for, at til trods for at vi er del-tagere i augustforlig II og dermed har en for-pligtelse på en række områder inden for fi-nanslovsforslaget, mente vi alligevel, at der på en række områder kunne ske nedskæringer, og at det var nødvendigt, at der blev foreta-get nedskæringer. Det er baggrunden for, at vi har stillet ændringsforslag, der på årsbasis vil betyde 3,7 mia kr. En række af ændringsfor-slagene er stillet sammen med venstre.

Jeg skal ikke gå i detaljer, men nævne nogle principielle ting, også som besvarelse af nogle af de ting, som hr. Erling Olsen har været inde på.

Når man ser på vore ændringsforslag om nedskæring af anlægsudgifter på en række områder, er der her alene tale om strækning

af udgifterne, hvor vi finder det væsentligt, at tempoet nedsættes, men det er dog i et beskedent omfang. Jeg synes nok, at når vi ser på den redegørelse, vi har fået for investe-ringerne, er det en tankegang, som i virke-ligheden er i overensstemmelse med meget af det, der står i denne analyse.

Hr. Erling Olsen sagde, at den store post i vores ændringsforslag var den såkaldt lineære besparelse på 3 pct., og den kunne hr. Erling Olsen ikke lide. Det er beklageligt. Jeg synes nok, at det, når der er tale om ændringsforslag fra et oppositionsparti, er en naturlig måde at stille ændringsforslag på. Det er i virkeligheden fuldstændig umuligt at tage små beløb på de mange konti, der findes på finansloven, men man kan sige, at der skal ske en reduktion af de samlede ikke-lovbundne udgifter, og så bliver det finans-ministerens og de enkelte ministeriers opgave i øvrigt at fordele dem på en naturlig måde.

Jeg må da også sige til hr. Erling Olsen, at hvis vi ser på finansloven 1977-78, så ople-vede vi dog, at regeringen straks efter dens vedtagelse sidste år gennemførte en såkaldt lineær besparelse på 1½ pct. af de ikke-lovbundne udgifter, simpelt hen i form af et cirkulære til de enkelte ministerier. Det var, hvad regeringen selv følte på det tidspunkt at man kunne gøre, og så er der vel i virkelig-heden ikke så langt fra de 1½ pct., som rege-ringen selv forestillede sig i forbindelse med den finanslov, vi nu lever under, og så de 3 pct., vi foreslår. Når man samtidig tager i betragtning, at regeringen er væsentlig mere påholdende, når det drejer sig om reduktioner i finansloven, synes jeg egentlig, at de 3 pct., vi foreslår her, er meget beskedent og naturligt, og at sagligheden i det også under-streges af, at regeringen selv har kunnet an-vende denne fremgangsmåde.

Et andet ændringsforslag, som hr. Erling Olsen kommenterede, nemlig forslaget om indførelse af en biblioteksafgift, kunne hr. Erling Olsen ikke lide. Det er i virkeligheden for os noget meget afgørende, ikke afgiften i sig selv, men vi er af den opfattelse, at skal man virkelig nå frem til lavere stigninger i det offentliges udgifter i de kommende år, så drejer det sig om at skære ned, hvor der kan blive tale om anvendelse af ressourcerne på en bedre måde. Afgift er derfor ikke bare et spørgsmål om at indføre en ny indtægtsmu-lighed, men det er et spørgsmål om gennem